

Svensk Bretonklubb

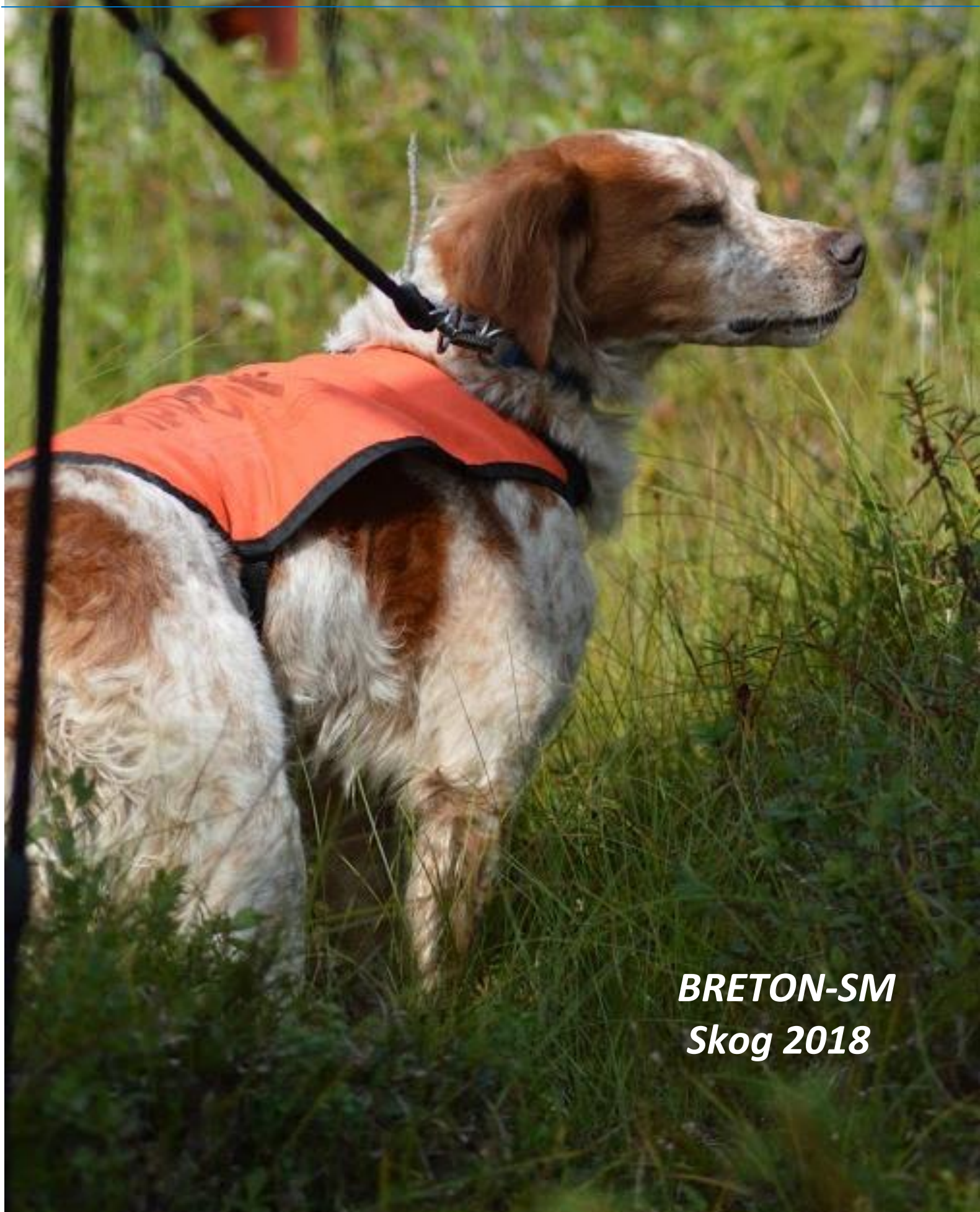
Org nr 802414-1833

Rasklubb inom SKF

September 2018

BretonBladet

Nr 2018/3

***BRETON-SM
Skog 2018***

Ordföranden har ordet

Riksdagsvalet är över och kanske har Sveriges politiker enats om hur landet ska styras när detta nummer av "Bladet" landar hos dig.

Inför valet ställde Svensk Jakt frågor till alla riksdagspartier. I reportaget i tidningen är det partiledarna själva som frontar med bild och står för svaren. ALLA svarar klart och entydigt JA på frågan om "Sveriges jägare även fortsättningsvis ska ha förtur till jakten på statens fjällmarker". Inom ett område är alltså alla partier överens. Detta gläder självklart mig och alla andra fågeljägare. Jag är också glad över att alla också tycker att Svenska Jägarförbundet även fortsatt ska ansvara för det allmänna uppdraget gällande jakt och viltvård. Tyvärr så räcker väl inte klokskapen inom detta område långt när övriga politikområden kommer på tal.

Kronår! Kronår! Vad härligt det låter. 2018 kommer många att minnas som ett sådant år. Inte överallt i vårt avlånga land men på stora områden i södra fjällvärlden och större delen av inlandsskogarna är det ett kronår.

Jag vet inte varifrån detta uttryck för ett toppår för fågel kommer. Jag "googlade runt" lite men blev inte klokare av det. Jag hörde det nog som riktigt liten när min pappa och morbror berättade skrönor om de stora tjäderflockar som de jagat på under 40-talet.

"Vi malde tjäderköttet och blandade det med köttfärs" - var en vinkling.

Bekymmer med att ta hand om stora mängder tjäderkött tror jag de flesta "slipper". Jag tror ändå att jag ska pröva att göra en tjäderburgare framöver - jag har de råvaror som behövs. Jakten har börjat riktigt bra men jag saknar ett bra recept.

Säkert har några av er något läckert förslag att bidra med till nästa bretonblad. Skicka in det till vår redaktör Birgitta så blir hon glad.

Och "Skitjakt på er go vänner"

Lennart

Foto: Sara Bernhardsson

Tack till våra sponsorer!

Från redaktören

Hösten kan vara fruktansvärd och kall och blåsig och helt underbar för att travestera As-kungen när hon beskrev en bal på slottet.

Det är ju nu som vi får en sådan färgprakt.

Det är ju nu vi kan fylla "ladorna" med allsköns godsaker naturen generöst skänker oss.

Det är ju nu våra fyrbenta vänner kan släppa loss på allvar efter sommaren.

Det är ju nu som det kan bli fantastiska jakt-dagar.

Men tyvärr får man inte alltid bara njuta. Lite smolk i bägaren i form av skador och andra skavanker får man räkna med på både hund och förare. När skadorna kommer till fågelpremiären eller andra olämpliga tillfällen är det en del som har lust att fälla en tår.

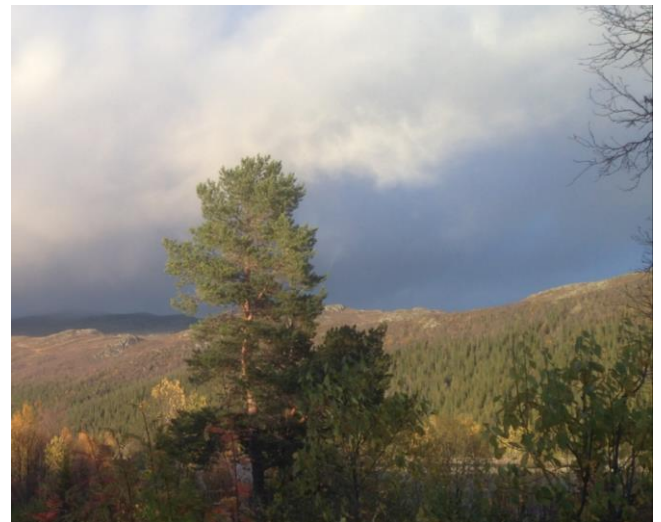
Lika ledsen som man kan bli över ett klobrott, lika glad kan man bli av en perfekt fågelsituation.

En höst som denna när vi haft mer fågel på fjället än på flera år och en premiärhelg som nästan höll tätt uppfifrån kan man ladda om många batterier.

Själv startade jag att ladda mina batterier på premiären med en fjällhelg i goda Breton-vänners lag. Tolv "4-beningar" och lika många "2-beningar" i en kåk på kalvfjället. Kan det bli så mycket bättre?

Sköt om er och era hundar.

/Birgitta

Bidrag till nästa Bretonblad.

Skicka in ditt bidrag senast 10 december 2018
till birgittaradman@gmail.com eller ring mig på 070-269 64 08

Tack!

Huggormsbett

Varje år blir ett stort antal hundar i Sverige bitna av huggormar.

Om du vet att din hund har blivit biten av en huggorm gäller det att både bevara lugnet och handla snabbt. Uppsök veterinär omgående. Bär om möjligt din hund så sprids giftet långsammare i kroppen. Det är viktigt att din hund inte rör sig efter bettet. Lägg inte tryckförband, och försök inte suga ut giftet från bettet.

Även om din hund verkar obesvärad, uppsök alltid veterinär om du misstänker att hunden blivit ormbiten.

Text: Utdrag från Djurvårdsguiden

*Denna orm sågs på SM – vacker att se på. Som tur var ägnade den sig enbart åt att sola denna helg.
Foto: AnnaCarin Wikman*

Jaktprov resultat hösten 2018 prel.

Datum	Prov	Domare	Hund	Klass	Pris	Ägare/Förare
2018-08-16	skog Bräcke		Acqua	Ukl	1 sär	Ingvar Johansson
2018-08-17	skog Bräcke		Acqua	Ukl	2 sär	Ingvar Johansson
2018-08-17	skog Bräcke		Oltokkens Speedo	Ukl	3 sär	Stig-Åke Göransson
2018-08-17	skog Bräcke		Oltokkens Tara	Ukl	2 sär	Kent
2018-08-18	fjäll Gräftåvallen	Uli Wieser	Almkullens Embla	Ökl	3	Helge Larsen
2018-08-18	fjäll Gräftåvallen	Uli Wieser	Liz	Ekl	2	Hans Lissdaniels
2018-08-18	fjäll Gräftåvallen	Uli Wieser	Synnermoens Jack	Ekl	2	Anders Hennerfors
2018-08-19	fjäll Gräftåvallen	Uli Wieser	Storsnasens Vidda	Ökl	3	Sveinung Aune
2018-08-25	skog Björkliden	Ingemar Stöckel	Lill-Gemons Mac-Nevis	Vk/Skl	1 C SM	Lennart Berglund
2018-08-25	skog Björkliden	Ingemar Stöckel	Suhlegan Label Five	Vk/Skl	2 SM	Lennart Berglund
2018-08-26	skog Björkliden	Ingemar Stöckel	Oltokkens Roxy	Ukl	1 HP	Hans Bergström
2018-08-26	skog Björkliden	Magnus Norlén	Vakkuniva-Tarzan:s Ts Tara	Ökl	1	Joakim Almgren
2018-08-26	skog Björkliden	Magnus Norlén	Tiellas KI Dirty Harry	Ekl	1	AnnaCarin Wikman/Erling Vikman
2018-08-26	skog Björkliden	Magnus Norlén	Tiellas KI Dyra Duracell	Ekl	3	Lina Andersson
2018-08-27	skog Björkliden	Joakim Almgren	Team Diva's When The Wild Winds Blow (Weimaran)	Ekl	3	Annelie Johansson

Några av hundarna som gick till pris i Björkliden

Mac-Nevis
Foto: Lennart Berglund

When the Wild Winds Blow
Foto: AnnaCarin Wikman

Dyra Duracell
Foto: Sara Bernhardsson

Gråtåvallen 17–19 augusti

Text o foto: Birgitta Rådman

Helgen började som tidigare år med träning på fredagen. Dagen förflöpte med ett antal fågel-situationer i ett bra väder.

Lördagens jaktprov började med sedvanlig genomgång. Helgens domare var Uli Wieser, denna helg förstärkt med dommarelev Anders Hennerfors.

Fåglarna var lätta på vingarna men resulterade trots allt i tre priser. Totalt var 14 ekipage i farten.

På eftermiddagen kom regnet med stort R. Alla såg ut som "dränkta katter" när provet var över. Skönt att sedan få krypa in i värmen och bli torr. På kvällen var det jaktprovsmiddag på Fjällgården och dagens pristagare presenterades.

Lördagens pristagare:
Helge Larsen, Anders Hennerfors, Hans Lissdaniels

Söndagens blåst gjorde inte förutsättningarna för hundarna optimala. Vi vinglade fram när vinden tog tag i oss och till och med Patrichs jakthatt blev stundtals utbytt mot en mer

lämplig luva. Riporna var inte heller bekväma med förmiddagens kraftiga vindar.

Några renar var också i området och ställde till det för några hundar.

Som tur var avtog vinden något på eftermiddagen samtidigt som markvisare Mats Ågren valde en lugnare del av fjället.

Några ripor fick hundarna i alla fall upp och dagen gav ett tredje pris.

14 ekipage var i farten även på söndagen.

Söndagens pristagare, Sveinung Aune med Vidde och domare Uli och domarelev Anders.

Priserna till proven har sponsrats av Tasseborg Östersund och Four Friends. Tack till er och stort grattis till alla pristagare.

Våra bretoner fick en rejäl genomkörare inför premiären. Förutsättningarna för en bra jakt verkar lovande. Rapporterna säger att det ju att det är mer fågel än på länge så nu ligger vi i startgroparna.

Breton SM, 25–27 augusti 2018

Lördag 25/8

Då var dagen inne, som vi längtat. Den 25 augusti, jaktpremiären men också första breton SM:et på skog! SM:et ägde rum i Västerbottens djupa skogar.

Det var ett förväntansfullt gäng med en del nervositet som stod inför starten. Partiet fick äran att bli bedömda av en väl inbiten domare, nämligen Ingmar Stöckel. Ingmar tog ordet innan start där han förklarade hur han ville att dagen skulle genomföras, samt beskrev vilka krav som det ställs på hundarna i segrarklass. När kopplingsorder har angivits är det slut på släpptid trots att hunden står, vilket fler av deltagarna fick erfara under dagen. Ingmar betonade dock att trots att SM:et är en tävling så hoppades han på en trevlig tur i skogen med bra förare och hundar. Vilket jag nu i efterhand tycker att vi absolut fick till. Det var inget tjafs, kön var tyst och höll sig på bra avstånd, hundarna sökte på bra och det fanns fågel i markerna.

Ja vad ska man säga om vädret. Det var helt okej jaktväder, något varmt men trots det fick vi några regndroppar på oss. Vi i kön roade oss med att ta av och på regnkläderna titt som tätt, vilket nog måste hjälp för ingen större regnskur kom.

Efter att alla hundar fått tio minuters släpptid började rangeringen. En del hundar skötte sig bra medans andra önskades det mer av. Det tog inte lång stund innan Suhlegan Label Five (Sing) fick dagens första fågelsituation som förvaltades, vilket gav honom en hög rangering.

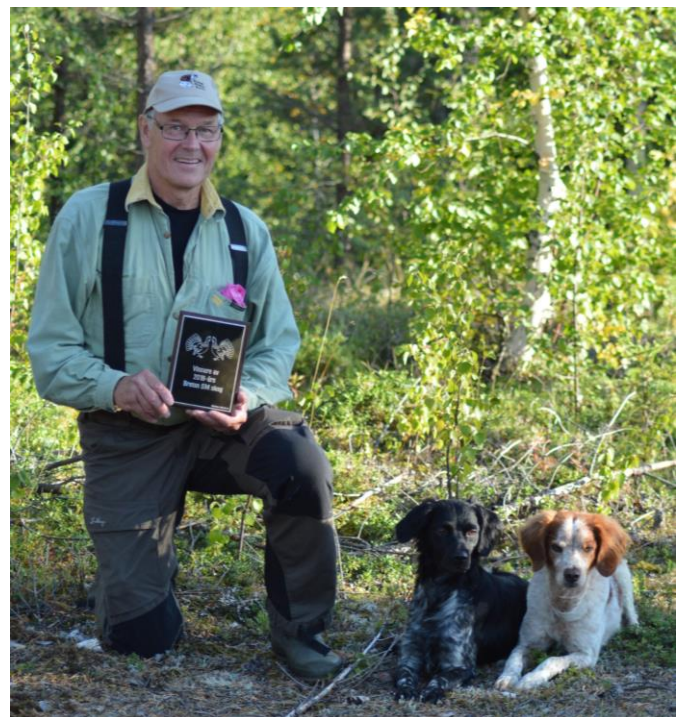
Skott blev det också för Tiellas KI Dirty Harry, där vi i kön inte såg någonting alls på grund av en höjdkurva. När man i kön får höra skott är det alltid lite extra pirrigt. Hur gick det till? Gick det bra? Blev situationen godkänd? Tyvärr blev det inte det den här gången och Harry blev utslagen.

Eirams Ramsa Raring med ägare Margareta Lundqvist och förare Anneli Westerlund fick tacka för dagen vilket också Gribskoven's Sleipner (Scott) med ägare Åsa Mäkitalo och förare Lasse Fjällborg fick.

En fågelsituation hade även Lill-Gemons Mac-Nevis, där vi i kön faktiskt fick vara med och se situationen. Nevis stod längst bort på myren, vid kanten till skogen. Han får resningskommando och upp för fågel. Ingmar som

också var skytt för dagen fällde fågel och Nevis apporterade, en helt solklar jaktsituation. Efter rangeringen i slutet stod det mellan fyra hundar, varav två ej fått fågel än. De hundar som ej fått fågel var Tiellas KI Dyra Duracell med ä/f Lina Andersson samt Vakkuniva-Tarzan:s Tr Tindra med ä/f Joakim Almgren. Dessa hundar hade bra sök och domare Ingmar gav dem fem minuters släpptid var för att hitta fågel, men tyvärr gav det ej resultat.

Titeln Vinnare av 2018-års Breton SM skog stod därmed mellan två hundar, Sing och Nevis, båda förda och ägda av Lennart Berglund. Domare Ingmar Stöckel tyckte att Lill-Gemons Mac-Nevis genomförde dagen med bravur och tilldelades som segrare. Han blev också tilldelad ett CACIT!

Lennart med Sing och Nevis
Foto: Sara Bernhardsson

Med hjälp av sponsor från Björkis kunde vi under helgen även utse Skyttens pris. Priset under SM-partiet gick till Tiellas KI Dirty Harry, ägare AnnaCarin Wikman och förare Erling Wikman.

Förutom SM på skog genomfördes kvalitetspartier under helgen. Det var ett högt antal anmälda hundar och förare vilket gav totalt sju partier (SM inräknat) under helgens prov på tre dagar.

Domare Ingemar, Erling och Harry
Foto: Sara Bernhardsson

Lördagens kvalitetsparti med domare Magnus Norlén gav ett tredje pris till Amber (Lh Weimaraner) med ä/f Susanne Öhman. Skyttens pris gick till Oltokkens Roxy ä/f Hans Bergström.

Men dagen var inte slut enbart för att proven var det. Under tiden vi tokar gick och gick i skogen så fanns det två hjälpsamma människor som ordnade med en härlig miljö när vi kom tillbaka. AnnaCarin och Erling hade ordnat så att vi kunde hyra en fin kåta vid vildmarkscampen som Vildmarkcenter i Svanssele äger. Där möttes vi av Annelie och Magnus (Lollo) Johansson, mest känd som weimaranerägare men som gärna bebländar sig med bretonfolket. Dessa två hade sett till så bastun och två badtunnor var varma, elden i kåtan tänd för att kunna lagas mat över, samt att ett härligt tilltugg av grillad vildsvin från Sörmland stod på ett litet bord för oss hungriga att genast hugga in i. Medan domare gav sin kritik för dagen och delade ut priser förberedes en härlig middag med ren- och älgskav samt stekt potatis och grönsaker. Lax fanns också till den som

ville ha. En helt underbar kväll ute i naturen stod på schemat, där några tappra förare och domare valde att bo över i kåtan. Ett rykte spred sig dock rätt fort på söndagsmorgon att det va rätt kyligt därinne.

Söndag 26/8:

Även på söndagen var det dags för prov. Det bjöds på tre kvalitetspartier, två på Wikmans mark och ett på Leif Lundbergs mark. Parti 1 dömdes av Magnus Norlén och gav tre pristagare. Parti 2 dömdes av Ingemar Stöckel och gav en pristagare och parti 3 dömdes av Lennart Berglund där tyvärr ingen hund gick till pris. Även denna dag utsågs skyttens pris som blev sponsrat av Björkis.

Med hjälp av Jaktgården och Arvidsjaur Vildmarkcenter kunde även pris för partiets bästa hund utses.

Parti 1's bästa hund gick till Tiellas Kl Dirty Harry

Skyttens pris gick till Vakkuniva-Tarzan's T/S Tara

Parti 2's bästa hund blev Oltokkens Roxy ä/f: Hans Bergström.

Skyttens pris gick till Oltokkens Tara ä/f: Kenth Strandberg.

Parti 3's bästa hund och skyttens pris gick till Atle ä/f: Jan Sundström.

Foto: AnnaCarin Wikman

Måndag 27/8

Under måndagen var det två kvalitetspartier. Parti 1 dömdes av Joakim Almgren där en hund gick till pris och parti 2 dömdes av Erling Wikman där tyvärr ingen hund gick till pris.

Parti 1's bästa hund blev TeamDiva's When The Wild Winds Blow (Weimaran) ä/f: Annelie Johansson.

Parti 2's bästa hund blev Eirams Haina Harry med ägare Ann-Charlott Björk och förare Thomas Eriksson.

Det är ett enormt jobb som ligger bakom att anordna ett sådant här jaktprov som vi hade premiärhelgen i augusti. Det ska ordnas med domare som vill avstå premiären för att döma hundar istället, marker, mat, boende, sponsorer m.m. AnnaCarin och Erling Wikman har båda gjort ett fantastiskt stort arbete för att det ska kunna anordnas och vi vill därför ge en stor eloge till dem för deras engagemang!

Våra domare, Ingmar Stöckel, Magnus Norlén, Lennart Berglund, Joakim Almgren och Erling Wikman, TACK!

Det är ett stort arbete ni gör och att ni ville göra detta under premiärhelgen visar på vilket engagemang ni har. Detsamma gäller våra provledare Anna Norlén och AnnaCarin Wikman. Det är mycket pappersarbete som ska ordnas med, vilket många glömmer bort, så tack till er också!

Vi vill även tacka våra sponsorer för helgen, Löfbergs lila med deras Coffeine water, Björkis, Jaktgården och Arvidsjaur Vildmarkscen-ter. Väldigt uppskattat från oss alla!

Såklart får vi ju inte missa att tacka för att vi får gå på Wikmans och Leif Lundbergs jaktmarker. Utan marker skulle inte ett prov kunna genomföras. Fågel fanns det. En dag räknades det uppemot mer än 80 fåglar på vingarna. Tack!

Hans och Roxo

Foto: Susanne Öhman

Att fått gått med och sett såna duktiga hundar har verkligen gett mig inspiration. Nu ska det tränas för kung och fosterland för min lilla bretonvalp ska i framtiden starta på SM-skog. Tack för glädjen som spridits denna helg!

Undertecknat Sara Bernhardsson, nybliven bretonägare.

Foto: Sara Bernhardsson

I backspegeln – Vad hände för 10 år sedan

Under sommaren har jag fått låna ett antal gamla Bretonblad att gotta mig i.
Då jag söker rätt på nr 3 från 2008, dvs för 10 år sedan, hittar jag en artikel om tjäderinventering i skogsbrandskadad terräng.
Med tanke på frågor om hur skogsfågeln klarat

sig efter årets bränder vill jag ge er tillfälle att läsa nedanstående från Pigge. Eftersom formatet på Bretonbladet var annorlunda kommer här en avskrift.

Håll till godo.

/ Birgitta

Bretonbladet 2008-3

Rapport från tjäderinventering i Norrbotten

Text och foto: Stig-Åke "Pigge" Göransson

Jag och några till kamrater har varit på premiärjakt. Fredag morgon den 15/8 -08 samlades ett gäng entusiastiska fågelhundsägare på en parkeringsplats i norra utfarten av Boden.

Sällskapet skulle färdas cirka 5 mil norrut till ett område för inventering av tjäder i Norrbotten. Vi var åtta hundförare som var engagerade i projektet. Sex av hundarna var Breton och två av rasen vorsteh. Dessutom fanns en fem månader gammal bretonvalp med, hon skulle kopplad få följa med sin matte på sitt första riktiga skogsäventyr.

Kvällen före avfärden hade vi en utbildning i hur linjeinventering (avståndsinventering) av skogshöns med stående fågelhund går till genomförts. Redan utbildningskvällen märktes en stigande spänning och förväntan hos deltagarna. Att få jobba för Jägareförbundet, som är huvudman för tjäderinventeringen i Sverige, kändes verkligen som ett hedersuppdrag. Att dessutom vara en länk i Sveriges Lantbruks

universitets miljöövervakningsprogram för vilt, FOMA-vilt, i dess vetenskapliga upplägg och utvärdering av tjäderinventeringen var stort.

Maria Hörnell-Willebrand var för alla ett välkänt namn. Hennes ledande ställning inom inventeringen av ripa är både känd och mycket uppskattad. Vårt lilla gäng fick under utbildningen klart för oss att Maria även är hårt engagerad i tjäderinventeringsprojektet i Sverige. När vi också fick veta att just hon i allra högsta grad var engagerad i just vår inventering, då gick ett mummel genom gruppen. Det började talas om tuffa krav och starkt engagemang.

Allvaret i och vikten av uppdraget stod helt klart för alla när trenden för jakt inom EU presenterades. En stark trend mot krav på inventering för att jakt överhuvudtaget skall kunna bedrivas. Vi skulle alltså testa linjeinventering på tjäder för att se om det var en gångbar inventeringsform. Kanske till och med en förutsättning för att vi skall kunna bedriva jakt på tjäder i framtiden. Snacka om ansvarsfulla uppgifter.

Nimbus tar igen sig under
skogsfågelinventering i brandområde

(Skannad bild från tidningen,
därav bildkvalité)

När alla fick klart för sig att det område vi skulle inventera var det stora skogsbrandområdet som finns norr om Bodträskfors sjönk modet hos vissa av deltagarna. Området brann 2006 är Europas största sammanhängande skogsbrandområde. En yta på 1500 hektar skog har brunnit ner totalt. Kan det verkligen finnas fågel där var frågan som lyste i ögonen på de nyrekryterade inventerarna. En av deltagarna ur fjolårets inventeringsgång räddade både stämningen och entusiasmen i gruppen. "Trots att området ser ut som om en atombomb har detonerat där fann vi orre där i fjol, dessutom ska vi inventera ett referensområde med riktig skog dag två" sa han. Modet steg och beslutsamheten kunde åter skönjas i ögonen på inventerarna.

Här stod vi nu på en öde parkeringsplats samlade för avfärd. Solen steg sakta på en nästan molnfri himmel. En perfekt dag för semester, men om det var en bra dag för fågelinventering på ett svart brandfält var mera tveksamt. En viss oro skymtade bakom de hurtiga hälsningsfraserna.

Färden de fem milen norrut från Boden till inventeringsområdet gick söder om Luleälv. Vid ett snabbt stopp i Österby, där vår inkvartering var ordnad, hjälpte Nicklas Lundberg från Jägareförbundet oss med att tanka över alla start och slutpunkter på inventeringslinjerna till våra GPSar. En hjälp som vi är väldigt tack-samma över.

Mötet med brandområdet blev både fascinerande och skrämmande. En till synes oändlig yta med några fåtal förkolnade rester av träd. Marken var täckt av en grön matta med låga växter, bruten av svarta förkolnade partier där absolut ingenting växte. Dessutom hade Rallarrosen fått fäste i stor mängd i området. Luften var fylld av ett vitt bommullsliknande damm som på ett irriterande sätt fastnade i ansiktet såväl som på kläderna. Och här skulle vi inventera tjäder.

Redan i första släppet började oron för skador på våra hundar mala. Det var nästan omöjligt att på grund av den spirande undervegetationen se de vassa avbrända slykvistar som fanns över i stort sett hela området. Dessutom var området väldigt varierande när det gällde

framkomlighet. På vissa ställen var marken totalt utbrunnen och väldigt lättsprungen. På andra ställen var terrängen i det närmaste oframkomlig på grund av brunnen skog som låg utspridd som plockepinn. Själv hade jag oturen att vid ett tillfälle hamna i ett område av det senare slaget. Jag klättrade ömsom en och en halv meter ovanför marken i ett inferno av förkolnade granstockar. Ömsom befann jag mig under samma stockar och kunde då inte ta mig fram överhuvudtaget. Jag fick uppleva den originella situationen att min bretonhund Nimbus sökte fågel två meter under mig. Nimbus insåg till slut det meningslösa i att försöka genomföra ett vettigt sök i detta inferno av kvistiga sönderbrända granar som låg i form av något som mest såg ut som en timmerbröt. Han bestämde sig helt enkelt för att gå bakom husse, oftast balanserande på någon förkolnad stock.

Om jag talar om att varenda kvist i området var mer eller mindre förkolnad så förstår ni att både hundar och förare hade en något mörklagd nyans efter genomförd inventering första dagen.

Det var många smutsiga, trötta och i vissa fall väldigt trötta, hundförare som anlände till Österby framåt kvällen. Hundarna var nog lika sotiga men betydligt fräschare än sina hussar och mattar. Till allas lycka var dessutom alla hundar oskadda.

Eftersom inkvarteringen inte erbjöd rinnande vatten fick en kallkällbäck tjänstgöra som tvagningsställe. Lite gny hördes över att vatten var kallt men alla fick i alla fall en normalare färg på både päls och hy. En av inventerarna hade lite mer otur än oss andra. Han hade lyckats falla där det var som mest med sot och förkolnade träbitar. Dessutom råkade platsen vara lite fuktig. Det blev till att skölja av hela kroppen i kallkällbäcken. Vi som såg spektaklet tyckte att resultatet blev helt ok. Karl'n antog dock en något blåaktigare ton än vanligt efter tvagningen.

Resultatet av inventeringen i brandområdet var både överraskande och positivt. Vi kunde konstatera ett tiotal kontakter med ett trettiotal fåglar. Det som glädde oss mest var att tjäder och järpe var tillbaks i området. Orren hade ju visat sig redan året innan.

Ett litet kuriosum vid årets inventering på brandområdet måste berättas. Undertecknad hade förlorat sina bilnycklar under föregående års inventering, just i brandområdet. Många smädande ord och gliringar hade fallit. Hämnens sötma är dock underbar, för även årets inventering bjöd på förluster, men inte av undertecknad. Vad sägs om en kvarglömd cani-beep med vidhängande signaltäcke. Eller en borttappad, inkörd, för ägaren mycket värdefull jaktkeps som hustrun olovandes hade lånat. För den som känner för att söka reda på kepsen är det ju bara 1500 hektar att leta i.

Dag två och inventering på referensområdet bjöd på en solig och än varmare dag. Men nu fanns det ingenting som stoppade årets inventeringsgång. Mycket vatten, täta byten av hundar på varje linje och en underbar Norrbottensterräng att jobba i gjorde att invente-

ringen gick som en dans. Dagen bjöd på fågelkontakter på samtliga linjer. Ett fyrtiotal skogshöns visade sig.

Vi som deltog i årets inventering tror oss ha gjort nytta. Vi har fått en möjlighet att visa att vi i Sverige har en inventeringsmetod för skogshöns som gör att vi har koll på vår fågelstam. Därigenom kan vi också bedriva jakt på den. Dessutom har vi fått möjlighet att träna våra hundar i det de är avsedda för.

Ett stort tack till Er som med skicklighet och engagemang deltog i årets tjäderinventering i Norrbotten.

Skitjakt på Er go vänner.

Breton och Jägarhälsningar
Stig-Åke "Pigge" Göransson

Utställning höst 2018 prel.

Nederländska Kennelklubben arrangerade årets upplaga av World Dog Show

Den 11 augusti bedömdes bretonerna på RAI Amsterdam Convention Centre. Drygt 20 bretoner var anmälda och den franske domaren Jean-Jaques Dupas utsåg till slut svenskägda Indra Etoile de Passemarais till World Winner 2018.

Inte nog med det - Indra blev också BIG4, alltså 4:a i grupp 7, bland alla stående fågelhundsraser.

Dessförinnan rivstartade Indra Etoile de Passe-

marais WDS 2018-helgen med att bli BIR även i för-utställningen och blev där Benelux Winner 2018.

Svensk Bretonklubb gratulerar ägare Kicki Lindqvist och uppfödare Natalie Trois! Uppfödaren lade dessutom beslag på titeln Junior World Winner 2018 med sin breton Nickel de la Riviere Ouareau och är dessutom uppfödare av världsvinnarna i raserna Pont-Audemer spaniels och Picardie spaniels.

Nickel de la Riviere Ouareau

Indra Etoile de Passemarais

Good Year de La Haille au Loup (BIM)

Avs: Svensk Bretonklubb
c/o Anna Norén
Hosjöstrand 60
791 47 FALUN

Svensk Bretonklubb

Rasklubb inom Specialklubb för Kontinentala Fågelhundar

E-post: info@breton.se

Telefon, sekr: +46(0)727174282

E-post, sekr: sekreterare@breton.se

Telefon, redaktör: +46(0)702696408

E-post, redaktör: birgittaradman@gmail.com

Tveka inte att kontakta någon i styrelsen eller ditt regionombud när du har något förslag eller undrar över något.

Ang Dataskyddslagstiftningen

Dina uppgifter sparar vi enbart för att kunna kontakta dig, se att medlemsavg. är betald inför prov samt skicka dig Bretonbladet. Vi lämnar inga uppgifter vidare.

Medlem 2018

Medlemsavgift 2018: 350:-

Familjemedlem: 100:-

SBnK:s Swish: 123 327 5922

SBnK:s Bankgiro: 281-8961

Som medlem får du bl.a. BretonBladet fyra gånger per år.

Medlemmar kan delta i klubbens olika aktiviteter mm. Det är också krav på att vara medlem i Bretonklubben (eller annan SKF-klubb) för att få starta på jaktprov.

Nya medlemmar ska även registrera sig via vår [medlemsregistreringssida](#) på breton.se, så att vi får alla adressuppgifter.

Om du får nya kontaktuppgifter eller om det är något du undrar över så kontakta medlemsansvarig@breton.se.

Årets upplaga av funktionärer

Styrelsen hade i år ett möte på Långtora i samband med den träningshelg som anordnats. Även funktionärer utanför styrelsen fanns på plats.

Eftersom vi normalt bara har möten via telefon var detta ett ypperligt tillfälle att ses. Vi vill även att du ska veta vilka vi är när du möter oss.

Peter Nilsson

Crister Sandström

Kjell Lundberg

Teddy Lindberg

Lennart Berglund

Johanna Olofsson

Birgitta Rådman

Barbro Ågren

Anna Norén

Saknas: AnnaCarin Wikman, Erling Vikman, Rita Prytz, Magnus Löfgren, Johan Lindahl, Isabelle Bergqvist, Åsa Mäkitalo

Foto: Lasse Rådman